

til en passende Lejlighed maatte frembyde sig. Den mener jeg nu her er kommen, da der er Forslag fremme om Skatteomlægning, og jeg kan med Tilfredshed notere, at de private Forhandlinger, jeg har ført med de nævnte Autoriteter, have foreløbig haft det Resultat, at man har givet mig Løfte om ikke at stille sig afvisende til den Sag. Jeg vil nu haabe, at den samme Velvillie maa blive mig til Del her i Tinget, naar jeg nu fremsætter dette lille uskyldige Forslag her. Med det høje Tings og den højtærede Finansministers Velvillie vil denne Sag jo kunne ordnes paa en baade for Ærø og Landet tilfredsstillende Maade.

At Skatten er uretfærdig, antager jeg, at alle kunne være enige om. Man regner jo for det øvrige Danmarks Vedkommende, at Hartkornsskatten i Form af Gammelskat og Land- og Ligningsskat tilsammen andrager 17 Kr. 41 Øre pr. Td. Hartkorn, og at Bygningsafgiften andrager ca. 3 Kr. pr. Td. Hartkorn. Dette bliver i alt kun 20 Kr. 41 Øre, men for Ærøs Vedkommende svares der ikke alene disse Skatter, men tillige en Jordebogsafgift paa 34 Kr. pr. Td. Hartkorn. En og anden kunde nu maaske sige, at det er ret utænkeligt, at Jordebogsafgiften kan være saa høj, men det er virkelig Tilfældet. Jeg kan ikke opgive det paa Øre, men jeg har i den sidste Tid haft ikke mindre end 62 Skattebøger til Gennemsyn rundt omkring fra Øen, og naar jeg sammenligner Hartkornet og Skatten, der svares, viser det sig, at det i Gennemsnit bliver temmelig nøjagtig 34 Kr. pr. Td. Hartkorn, som denne Skat andrager. Det vil altsaa sige det samme, som at, naar det øvrige Land svarer mellem 25 og 30 Kr. pr. Td. Hartkorn i Skat til Staten, vil Ærø, naar man tager de Skatter, jeg før nævnedes, i Forbindelse med Jordebogsafgiften og Tiende, komme til at svare mellem 50 og 60 Kr. pr. Td. Hartkorn. At det er uretfærdigt, forekommer mig at være saa selvindlysende, at man kun behøver at gøre opmærksom derpaa, for at alle kunne blive enige derom.

Nu er det sagt mig baade her og andetsteds: Men Jordebogsafgiften er noget af den oprindelige Købesum. Men det tillader jeg mig indtil videre at bestride. Ifølge de Oplysninger, jeg har kunnet faa fat i, og som jeg med mine ringe Evner har gennemgaaet, saa godt jeg har kunnet, rummer denne Jordebogsafgift forskelligartede Bestanddele i sig. Der er maaske en Del af dette Beløb, som er Arvefæsteafgifter, og den Del kan jo ganske vist med Sandhed siges at være noget af

Købesummen, men efter hvad jeg har kunnet finde, er det kun en meget lille Del af Jordebogsafgiften, hvorom dette gælder. Rigsretten i Leipzig har jo ogsaa slaæet fast, at det kun er en lille Del og endda kun for enkeltes Vedkommende. Jeg er i Stand til at paavise, at $\frac{3}{4}$ af disse Skatter ikke stamme fra Køb. Man kan føre disse Skatter 3—400 Aar tilbage i Tiden. Oplysninger derom kan man f. Eks. finde i Rigsarkivet i gamle Dokumenter, som omhandle Hertugdømmerne og Ærø, og disse Skatter kunne jo paa ingen Maade være en Del af Købesummen, men selv om de i nogen Grad skulde stamme fra privatretlige Forhold, saa gælder det jo dog kun en saadan lille Del, og det øvrige mener jeg, saa maa falde bort. Hvorledes det i det hele hænger sammen med den Skat, er jeg naturligvis med det Materiale, jeg har til Raadighed, ikke i Stand til at oplyse. Jeg kan kun oplyse saa meget, at den Skat, jeg her omtaler, sammen med de andre Skatter, jeg nævnedes, i Tidens Løb ere filtrede saaledes sammen, at det ikke er muligt at sige, hvor hver enkelt Del hører hen. Det er muligt, at selv om Regeringen og Skatteudvalget bestræbe sig for at komme til Bunds deri, kan det komme til at skorte dem, naturligvis ikke paa Evne men paa Materiale, og jeg mener derfor, at det vil være den nemmeste Maade at ordne Sagen paa, at man her gør det samme, som Landstinget har foreslaæet for Gammelskattens og Ligningsskattens Vedkommende. Jeg vil ikke sige, at man skal stryge alle gamle Skatter og blive fri for ny — det vilde være Idealet; men jeg vil ikke være saa fordringsfuld, heller ikke for Ærøernes Vedkommende, om jeg end er tilbøjelig til at stille større Fordringer for dem end for andre Dele af Landet, men for at faa en Ordning paa den Sag vil jeg foreslaa og finde det rigtigt, at Jordebogsafgiften ganske ophæves sammen med de gamle Hartkornsskatter, og saa foreslaa, at der indføres en Skat, der, som Ordføreren i Landstinget forleden sagde, er mere i Overensstemmelse med Tidens Krav end denne gamle forældede Jordebogsafgift. Jeg mener nemlig, at hvis man ikke hæver ogsaa denne Skat for Ærøs Vedkommende, begaar man en Uretfærdighed mod dette nordslesvigske Hjørne af vort Fædreland.

Det er altsaa, naar jeg har draget det frem, ikke en juridisk Ret, som jeg her mener, at Ærø har, men det er en moralsk Ret, en Billighedsret, idet man her i Danmark har stillet Ærø, da den blev inkor-